

Arrest

nr. 299 974 van 12 januari 2024
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat G. GASPART
Berckmansstraat 89
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 30 januari 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal van 16 januari 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 26 oktober 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 november 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat E. VANDERHAEGEN *loco* advocaat G. GASPART en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster, die volgens haar verklaringen België binnenkwam op 28 september 2020 met haar minderjarige zoon, A., diende op 19 oktober 2020 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. In 2021 beviel verzoekster van een tweede zoon in België, Ab.

1.3. Op 23 februari 2022 nam de adjunct-commissaris een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd door de Raad bevestigd in beroep (RvV 7 oktober 2022, nr. X).

1.4. Op 10 november 2022 diende verzoekster een tweede verzoek om internationale bescherming in.

1.5. Op 16 januari 2023 nam de commissaris-generaal een beslissing tot niet-ontvankelijkheid. Deze beslissing, die verzoekster bij aangetekende brief van 17 januari 2023 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

*“Asielaanvraag: 10/11/2022
Overdracht CGVS: 20/12/2022*

A. Feitenrelaas

U verklaart de Somalische nationaliteit te bezitten en tot de Galje’el-clan te behoren. U bent geboren op [...] oktober 1993 in Golweyn uit het district Marka van de provincie Lower Shabelle, waar u uw hele leven verbleef tot aan uw vertrek naar Europa. In 2016 wordt u uitgehuwelijkt aan de zoon van uw oom moederszijde. Uw echtgenoot mishandelt u echter, waarop u besluit te scheiden. Op 17.09.2020 vragen twee gemaskerde en gewapende mannen u op de landbouwwelden naar uw huidige man G.. U meent de stem van uw ex-man te herkennen en vertelt dat aan uw vader die het leger hiervan op de hoogte brengt. Er volgt een schietpartij waarbij uw ex-man gedood wordt, maar zijn kompaan kan ontkomen. Uw man en u worden die nacht door het leger gearresteerd om te verifiëren dat jullie geen banden hebben met Al Shabaab. Tijdens uw verblijf op de legerbasis doodt Al Shabaab uw vader. Zij bellen ook naar uw oom om u met de dood te bedreigen. Ouderlingen uit het dorp slagen erin te bewijzen dat u niets met Al Shabaab te maken hebt, waarop u wordt vrijgelaten uit de gevangenis. Uw oom besluit u voor uw veiligheid het land uit te sturen. Op 28 september 2020 kwam u België binnen, waar u op 19 oktober 2020 een verzoek om internationale bescherming indiende bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ). Ter ondersteuning van uw verzoek dient u volgende documenten in : een origineel besnijdenisattest, een kopie van een inschrijvingskaart voor het GAMS, een kopie van een geboorteakte van uw zoon A. en een medisch attest opgesteld door dokter P. M. op 28.09.2021 te Yvoir. Bij terugkeer vreest u gedood te worden door Al Shabaab.

Op 23 februari 2022 werd door het Commissariaat-generaal (CGVS) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen omdat er geen geloof kon worden gehecht aan uw herkomst uit het dorp Golweyn van het district Marka gelegen in de provincie Lower Shabelle en u geen zicht gaf op uw huidig netwerk in Somalië. U diende een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV). Op 7 oktober 2022 werd de beslissing van het CGVS door de Raad bevestigd.

Op 10 november 2022 deed u een tweede verzoek om internationale bescherming. U blijft vasthouden aan uw oorspronkelijke verklaringen over uw herkomstregio en stelt dat u de vraag over de rivier niet goed begrepen had. Verder verklaart u dat uw tante moederszijde overleden is bij een bomaanslag van Al Shabaab. Ook geeft u aan opnieuw contact te hebben met uw moeder die u wist te vertellen dat er in Golweyn nog steeds problemen zijn door Al Shabaab. U stelt ook dat uw kinderen niet voor zichzelf zouden kunnen zorgen mocht u gedood worden door Al Shabaab en de terreurgroep uw kinderen zelf ook wil doden. Ter staving van uw verzoek legt u een geboorteakte voor.

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw eerst verzoek om internationale bescherming géén bijzondere procedurele noden in uw hoofd heeft kunnen vaststellen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen.

Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen.

Bijgevolg blijft de vorige beoordeling onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissarisgeneraal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissarisgeneraal het verzoek niet-ontvankelijk.

In voorliggend geval moet worden vastgesteld dat u uw huidig verzoek tot internationale bescherming steunt op de motieven die u naar aanleiding van uw vorig verzoek hebt uiteengezet.

In dit verband moet vooreerst benadrukt worden dat het CGVS in het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus nam omdat er geen geloof kon worden gehecht aan uw herkomst uit het dorp Golweyn van het district Marka gelegen in de provincie Lower Shabelle en u geen zicht gaf op uw huidig netwerk in Somalië. Deze beslissing werd bevestigd door de RvV.

Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorig verzoek en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt. Echter, in onderhavig geval is er geen dergelijk element in uw dossier voorhanden.

Integendeel, u verwees opnieuw naar uw eerdere verklaringen betreffende uw herkomst uit Marka en uw persoonlijke problemen met Al Shabaab die daar plaatsvonden (zie verklaring volgend verzoek d.d. 14.12.2022 (verder verklaring volgend verzoek), punt 10, 17, 20, 21 en 23). Het gegeven dat u naar aanleiding van uw huidig verzoek vasthoudt aan uw eerder aangehaalde motieven is niet van dien aard om de voorgaande beoordeling in een ander daglicht te plaatsen. Dat u de vraag over die rivier niet goed hebt begrepen is een loutere post-factum bewering en slaat slechts op een klein deel van de argumentatie van de beslissing.

Waar u aangeeft dat uw tante moederszijde overleden is bij een bomaanslag van Al Shabaab in Mogadishu (verklaring volgend verzoek, vraag 14) dient opgemerkt dat dit een loutere blote bewering is en hieruit geen persoonlijke vrees blijkt bij terugkeer.

Betreffende de door u voorgelegde geboorteakte dient te worden gewezen op de beperkte bewijswaarde van Somalische documenten. Bronnen die de uitgifte van Somalische documenten beschrijven, wijzen op het ontbreken van een formele burgerlijke stand in Somalië en op de afwezigheid van archieven en dus van referentiemateriaal voor het opstellen van (identiteits)documenten. Bijgevolg moeten zowel autoriteiten binnen als buiten Somalië zich voor het uitreiken van documenten baseren op de verklaringen van de aanvragers. Bovendien is corruptie wijdverspreid in Somalië en kunnen tal van Somalische (identiteits)documenten, waaronder paspoorten, geboorteaktes, landeigendomtitels, etc. zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en/ of vervalsers, verkregen worden. Bijgevolg is de bewijswaarde van Somalische documenten bijzonder relatief en volstaat de door u neergelegde geboorteakte op zich niet om de vastgestelde ongelooftwaardigheid van uw herkomstregio op te heffen.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de minister en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of teruggedrijving van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het nonrefoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.”

1.6. Op 29 juni 2023 besliste de Raad de debatten in het beroep tegen deze beslissing te heropenen (RvV 29 juni 2023, nr. 291 269).

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoekster voert een schending aan van de volgende bepalingen en beginselen:

- Artikel 1, A (2), van het Vluchtelingenverdrag;
- Artikelen 48/4 en 48/6 van de Vreemdelingenwet;
- Artikel 3 van het EVRM;
- Artikel 4 van het Handvest;
- Artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen;
- Het recht op verdediging;
- Het zorgvuldigheidsbeginsel;
- Een beoordelingsfout.

Verzoekster voert vooreerst een uitgebreid, zuiver theoretisch betoog omtrent de geschonden bepalingen en beginselen.

Voorts meent verzoekster dat ze in aanmerking komt voor de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoekster verwijst in dit verband naar het overlijden van haar tante bij een bomaanslag in Mogadishu. Verzoekster meent dat dit incident kadert in een bredere veiligheidsproblematiek. Deze onveiligheid dient in verband te worden gebracht met de aanhoudende droogte in Somalië, wat resulteert in een ernstige crisis in het hele land.

In de bestreden beslissing wordt nergens gewag gemaakt van de algemene veiligheidssituatie in Somalië, terwijl de vorige beslissing die genomen werd in hoofde van verzoekster dateert van februari 2022, zijnde bijna een jaar eerder. Nergens wordt gemotiveerd waarom de veiligheidssituatie in Somalië nog steeds van die aard zou zijn dat verzoekster geen risico op ernstige schade zou lopen in geval van terugkeer naar haar land van herkomst.

Verzoeker lijst een aantal veiligheidsincidenten op die plaatsvonden in 2022 verwijzend naar een wikipedia-artikel.

Verzoekster betoogt dat er gelet op deze incidenten mogelijk sprake is van een veiligheidssituatie in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

Verzoekster komt ook op grond van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet in aanmerking voor de subsidiaire beschermingsstatus. Zo ondergaat de Somalische bevolking de ergste droogte in 40 jaar en ziet het er geenszins naar uit dat deze situatie de komende maanden zal verbeteren, integendeel. Verzoekster verwijst naar landeninformatie (verzoekschrift, stuk 3).

Voorts is verzoekster van mening dat de oorlog in Oekraïne ook een grote impact heeft op de socio-economische situatie (verzoekschrift, stuk 4).

De verscheidene conflicten zullen de humanitaire situatie ook op negatieve wijze beïnvloeden (verzoekschrift, stuk 3).

Het gebrek aan toegang van humanitaire hulp is te wijten aan het gedrag van Al-Shabaab, dat een groot deel van het Somalische grondgebied in handen heeft. Al-Shabaab heeft de controle over de toevoer van humanitaire hulp en de kans is groot dat de terreurorganisatie aanvallen zal plegen op hulpverleners, hetgeen ze in het verleden ook al deed (verzoekschrift, stukken 5 en 6).

Er kan bijgevolg geconcludeerd worden dat er sprake is van opzettelijk gedrag van een actor, in die zin dat Al-Shabaab vrijwillig de toegang van humanitaire hulp beperkt of zelfs afsluit, waardoor de Somalische bevolking in een ernstige hongersnood verkeert. Aangezien er sprake is van opzettelijk gedrag van een actor, vallen deze socio-economische elementen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandelingen in de zin van artikel 15, b), van de “Kwalificatierichtlijn” en artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet.

Door geen onderzoek te voeren naar de algemene veiligheidssituatie en de socio-economische situatie in Somalië, die nochtans beiden ernstig achteruit zijn gegaan sinds de vorige beslissing die genomen werd in hoofde van verzoekster in februari 2022, schendt de commissaris-generaal de zorgvuldigheids- en motiveringsplicht.

2.1.2. Inventaris van de stukken ter ondersteuning van het verzoekschrift:

- “3. IPC, Integrated Food Security Phase Classification, “Nearly 8.3 million people across Somalia face Crisis (IPC Phase 3) or worse acute food insecurity outcomes”;
- 4. Feinstein International Center, “Another Humanitarian (and Political) Crisis in Somalia in 2022” (uittreksel);
- 5. Brookings, “Somalia’s challenges in 2023”;
- 6. The Guardian, “Al Shabaab militants ban starving Somalis from accessing aid”.

2.1.3. Op 25 mei 2023 legde verzoekster een aanvullende nota neer.

Verzoekster betoogt als volgt:

“Stuk 1

De neergelegde documenten als stuk 1 betreffen verzoeksters vijfjarig zoontje A. Er werd bij de jongen een ernstige leerachterstand vastgesteld, in die zin dat hij weinig verstaat, zijn naam niet kent, geen kleuren kan herkennen, niet geconcentreerd is, geen enkele evolutie vertoont sinds zijn aankomst op school, niet autonoom is, geen emotie vertoont, zijn klasgenootjes niet herkent, geen zin kan vormen en slechts enkele woorden kan uitspreken.

Omwille van de ernstige leerachterstand die werd vastgesteld, werd er voor A. een afspraak gemaakt bij de Neuroloog, waaruit is gebleken dat A. symptomen vertoont van een autismespectrumstoornis. De arts geeft aan dat deze stoornis verder onderzocht en geobjectiveerd dient te worden, en dat een opvolging opgestart dient te worden.

Deze nieuwe vaststellingen bij verzoeksters zoontje vormen een nieuw element waarmee rekening gehouden dient te worden bij de beoordeling van de situatie waarin verzoekster zou terechtkomen in geval van terugkeer naar Somalië, in die zin dat de autismespectrumstoornis van A. een bijkomende kwetsbaarheid vormt in hoofde van verzoekster en haar kinderen (zie stukken 2, 3 en 4).

Stuk 2

Stuk 2 betreft een rapport van “Scientific Research Publishing” aangaande de behandeling en opvolging van autismespectrumstoornis in Somalië, en de impact van deze stoornis op de situatie van de familie.”

[verzoekster citeert aanvullende nota, stuk 2]

“Bovenstaand rapport laat een weinig rooskleurige situatie uitschijnen voor verzoekster en haar kinderen.

Vooreerst zal het gezin gestigmatiseerd worden door de Somalische samenleving, en bijgevolg terechtkomen in een uiterst moeilijke situatie. Eveneens zal A. niet adequaat opgevolgd kunnen worden, gelet op het gebrek aan gespecialiseerde instellingen en op de hoge kosten van een behandeling voor autisme.

Verder werd de extreem problematische socio-economische situatie in het land reeds uitgebreid uiteengezet in het verzoekschrift dd. 30 januari 2023. Hier bovenop komen de kosten van een behandeling en opvolging van de autismespectrumstoornis van A., die voor een gemiddeld Somalisch gezin onbetaalbaar zijn, aldus bovenstaand rapport. Dit geldt eveneens voor verzoekster, een alleenstaande vrouw in Somalië die bovendien reeds meerdere jaren in België verblijft en weinig tot geen middelen heeft. Verzoekster zal in een extreem precare socio-economische situatie terechtkomen, zonder mogelijkheid om te investeren in een adequate opvoeding en behandeling van haar zoontje.

Stukken 3 en 4

Stukken 3 en 4 betreffen persartikels die bevestigen dat kinderen met autisme, en bijgevolg ook hun ouders, sterk gestigmatiseerd worden door de Somalische maatschappij."

[verzoekster citeert aanvullende nota, stukken 2 en 3]

De autismespectrumstoornis die werd vastgesteld bij verzoeksters zoontje A. heeft een reële en ernstige impact op de situatie waarin verzoekster en haar kinderen zouden terechtkomen in geval van terugkeer naar Somalië. A. zou niet de behandeling en opvolging krijgen waaraan hij nood heeft, en de stigmatisatie die met autisme gepaard gaat in Somalië zou een extreem nefaste impact hebben op het leven van verzoekster en haar zoontjes.

Bovenop de ernstige socio-economische situatie waarmee het land te maken krijgt, zal de situatie van verzoekster en haar kinderen nog schrijnender zijn omwille van de beperking van A. en zullen zij terechtkomen in een situatie van extreme armoede waarbij zij niet in hun elementaire levensbehoeften kunnen voorzien.

De subsidiaire beschermingsstatus dient dan ook op grond van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet toegekend te worden.

2.1.4. Op 17 november 2023 ter tweede terechtzitting legde verzoekster een tweede aanvullende nota neer. Deze nota bevat een mail van de medische dienst van het opvangcentrum. Er zou een vergadering voorzien zijn voor haar zoon A. gelet op zijn autismespectrumstoornis.

2.2. De bestreden beslissing werd genomen in toepassing van artikel 57/6/2, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet: *"Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk."*

Om een volgend verzoek om internationale bescherming ontvankelijk te kunnen verklaren, moeten er derhalve nieuwe elementen aanwezig zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoekster om internationale bescherming in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

De parlementaire voorbereiding van de wet van 8 mei 2013 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen en van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, verduidelijkt dat deze kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de verzoekster om internationale bescherming pertinente, geloofwaardige nieuwe elementen aanreikt en terzelfder tijd aannemelijk maakt dat zij deze niet eerder kon aanbrengen. De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen *an sich* bijvoorbeeld niet bewijsovertuigend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een

aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond bevonden werd, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de verzoekster om internationale bescherming en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (*Parl. St. Kamer, 2012-2013, nr. 53-2555/001, 23-24*).

De Raad, die beschikt over een hervormingsbevoegdheid, moet een arrest vellen dat gemotiveerd is en geeft aan waarom verzoeksters volgend verzoek om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de voorwaarden van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, waarbij hij duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen. Hij dient daarbij in het kader van de devolutieve werking van het beroep niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

Een resem aangevoerde rechtsregels die verzoekster geschonden acht laat niet toe om vast te stellen dat de voorwaarde van nieuwe elementen of feiten die aan de orde zijn, zoals bepaald in artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, is vervuld.

2.3. In het kader van haar tweede verzoek om internationale bescherming, merkt de Raad op dat verzoekster in eerste instantie geen nieuwe elementen aanbrengt ter betwisting van haar ongeloofwaardig bevonden herkomst vanuit Merca.

Aldus treedt de Raad de bestreden beslissing bij dat verzoekster haar ongeloofwaardige bevonden herkomst niet in een ander daglicht stelt:

“Integendeel, u verwees opnieuw naar uw eerdere verklaringen betreffende uw herkomst uit Marka en uw persoonlijke problemen met Al Shabaab die daar plaatsvonden (zie verklaring volgend verzoek d.d. 14.12.2022 (verder verklaring volgend verzoek), punt 10, 17, 20, 21 en 23). Het gegeven dat u naar aanleiding van uw huidig verzoek vasthoudt aan uw eerder aangehaalde motieven is niet van dien aard om de voorgaande beoordeling in een ander daglicht te plaatsen. Dat u de vraag over die rivier niet goed hebt begrepen is een loutere post-factum bewering en slaat slechts op een klein deel van de argumentatie van de beslissing.

Waar u aangeeft dat uw tante moederszijde overleden is bij een bomaanslag van Al Shabaab in Mogadishu (verklaring volgend verzoek, vraag 14) dient opgemerkt dat dit een loutere blote bewering is en hieruit geen persoonlijke vrees blijkt bij terugkeer.

Betreffende de door u voorgelegde geboorteakte dient te worden gewezen op de beperkte bewijswaarde van Somalische documenten. Bronnen die de uitgifte van Somalische documenten beschrijven, wijzen op het ontbreken van een formele burgerlijke stand in Somalië en op de afwezigheid van archieven en dus van referentiemateriaal voor het opstellen van (identiteits)documenten. Bijgevolg moeten zowel autoriteiten binnen als buiten Somalië zich voor het uitreiken van documenten baseren op de verklaringen van de aanvragers. Bovendien is corruptie wijdverspreid in Somalië en kunnen tal van Somalische (identiteits)documenten, waaronder paspoorten, geboorteaktes, landeigendomtitels, etc. zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en/ of vervalsers, verkregen worden. Bijgevolg is de bewijswaarde van Somalische documenten bijzonder relatief en volstaat de door u neergelegde geboorteakte op zich niet om de vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw herkomstregio op te heffen.”

Een louter theoretisch betoog, niet toegespitst op concrete elementen, maakt geen dienstig verweer uit.

In haar aanvullende nota's stelt verzoekster dat haar zoon aan autisme lijdt. Verzoekster brengt verder landeninformatie aan waaruit blijkt dat personen met autisme, en bij verlenging hun families, discriminatie kunnen ondervinden.

In het beknopte medische verslag van een neuropediater van 25 april 2023 blijkt dat het vijfjarig zoontje van A. lichte symptomen vertoont van een autismespectrumstoornis. Dit dient evenwel verder onderzocht en geobjectiveerd te worden. Derhalve ligt er aldus geen formele, objectieve diagnose neer waaruit blijkt dat het zoontje van verzoekster werkelijk aan een autismespectrumstoornis zou lijden. Nog werd een zulke diagnose aangebracht in de tweede aanvullende nota. Bijgevolg zijn de aangehaalde bezorgdheden inzake het bestaan van behandelingen in Somalië niet dienstig.

Verzoekster toont ook niet aan dat een gebrek aan behandeling zou voortvloeien uit een situatie die verband houdt met artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Waar verzoekster betoogt dat ze bij een terugkeer naar Somalië vanwege de situatie van haar zoon zal terechtkomen in een precare situatie gekenmerkt door een gebrek aan behandeling en stigmatisering, merkt de Raad op dat dit een louter hypothetisch betoog betreft, louter gebaseerd op veronderstellingen. Een zulks speculatief betoog is niet dienstig.

Uit de door verzoekster neergelegde landeninformatie (aanvullende nota van 25 mei 2023, stukken 2-4) blijkt overigens niet dat er een risico tot vervolging zou bestaan omwille van de vermeende toestand van haar zoontje. Hoewel er gewag wordt gemaakt van het gegeven dat kinderen met autisme te maken krijgen met denigrerende opmerkingen, uitsluiting en stigma, en ook de ouders van zulke kinderen hiermee te maken kunnen krijgen, is dit naar de mening van de Raad niet ernstig genoeg om te spreken van werkelijke vervolging de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Andere vormen van discriminatie of oneigenlijke behandelingen worden minstens niet aangetoond. De Raad merkt hierbij op dat stigmatisering, discriminatie of uitstoting slechts in uitzonderlijke gevallen worden beschouwd als vervolging of ernstige schade. Het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende behandeling houden op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin in. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden moeten het ontzeggen van rechten en de discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. Een als dusdanige beschreven situatie blijkt allerminst in Somalië uit de door verzoekster neergelegde landeninformatie.

Voorts voert verzoekster in haar verzoekschrift aan dat de humanitaire crisis te wijten is aan Al-Shabaab en ze aldus wel degelijk in aanmerking komt voor de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet. Daargelaten de vraag of Al-Shabaab verantwoordelijk is voor de precare socio-economische en humanitaire situatie in Somalië, wordt reeds zelf aangegeven door verzoekster dat Al-Shabaab slechts bepaalde gebieden onder controle heeft in Somalië en de situatie rederlijkwijs gebied per gebied verschilt. Gelet op het feit dat verzoekster geen zicht geeft op haar werkelijke herkomst uit Somalië, dient een zulke analyse zich niet aan in het geval van verzoekster.

Aangaande het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet, merkt de Raad op dat een loutere verwijzing naar een Somalische nationaliteit niet kan volstaan, evenmin een verwijzing naar de algemene onveiligheid in Somalië. Het is immers in de eerste plaats aan verzoekster om tijdens de asielpprocedure haar ware identiteit en herkomst aannemelijk te maken, zodat de analyse van de veiligheidssituatie op basis van haar werkelijke herkomst kan worden gemaakt. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoekster hierin, in het kader van haar tweede verzoek om internationale bescherming, nog steeds in faalt.

In acht genomen wat voorafgaat, werpen de door de verzoekster aangehaalde argumenten geen nieuw licht op motieven van de bestreden beslissing.

Er zijn ook geen specifieke elementen in het dossier aanwezig die een ander licht werpen op de beoordeling van het vorige verzoek om internationale bescherming.

Derhalve heeft de bestreden beslissing terecht besloten tot de niet-ontvankelijkheid van het volgend verzoek om internationale bescherming. Een schending van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet blijkt niet.

Voorts heeft de commissaris-generaal in overeenstemming met artikel 57/6/2, § 2, van de Vreemdelingenwet, op een met redenen omklede wijze geoordeeld dat een terugkeerbesluit niet leidt tot refoulement.

Bovenstaande vaststellingen volstaan om het beroep te verwerpen.

2.4. De Raad kan de bestreden beslissing slechts vernietigen om specifieke redenen zoals bepaald in artikel 39/2, § 1, 2° en 3°, van de Vreemdelingenwet, redenen die *in casu* niet worden aangetoond, zoals blijkt uit wat voorafgaat.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf januari tweeduizend vierentwintig door:

S. VAN CAMP, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT, griffier.

De griffier, De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP